

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγούμενου)

Ενώ ο Αλέξανδρος με την ομάδα εργασίας που έχει από καιρό συσταθεί αντιμετωπίζει τους βρετανούς τραπεζίτες αναφορικά με την μεταβίβαση της τεράστιας περιουσίας την οποία έχει κληρονομήσει, οι γυναίκες της ζωής του, μαζί με το υπηρετικό προσωπικό, περνούν ξένοιαστες μέρες στο νησί και στο μικρό ξενοδοχείο το οποίο έχει νοικιάσει δίπλα στην θάλασσα.

Οι τραπεζίτες τον πληροφορούν ότι δεν τίθεται θέμα για την μεταβίβαση της περιουσίας των 11 εκατομμυρίων στερλινών όμως τα χρήματα είναι κλειστά για δύο χρόνια, και όταν ελευθερωθούν

δεν θα μπορούν να μεταφερθούν στο εξωτερικό.

Η πρότασή τους είναι ότι μπορούν να του δανείσουν ένα μέρος των χρημάτων του με τον απαραίτητο όρο ότι αυτά θα επενδυθούν σε βρετανικές επιχειρήσεις.

Ο Αλέξανδρος δέχεται την εισήγησή τους, αφού δεν έχει άλλη επιλογή, και καταλήγουν να τα επενδύσει στην ναυσιπλοΐα, αγοράζοντας δύο παλιά φορτηγά πλοία.

Ας δούμε την εξέλιξη της ιστορίας.

Ενώ η νεαρή Φιλιώ, η μέχρι πρόσφατα Σμυρνιά προσφυγοπούλα και τώρα σύζυγος του εκατομμυριούχου Αλέξανδρου Κωστόπουλου παίζει ξένοιαστα στην αμμουδιά βάζοντας τα ποδαράκια της στο κύμα, μαζί με τις άλλες νεαρές καμαριέρες του προσωπικού του αρχοντικού, ο Αλέξανδρος μαζί με τους νομικούς του συμβούλους υπογράφουν τα τελικά έγγραφα για την ίδρυση της νέας ναυτιλιακής εταιρείας.

Η νέα εταιρεία ονομάζεται «FILIO LINES».

Φυσικά κανείς από την οικογένεια του, δεν γνωρίζει ακόμη το επίτευγμα του χρυσού κληρονόμου και ιδιαίτερα το όνομα που έδωσε στην πρώτη του εταιρεία.

Η Φιλιώ το αθώο εκείνο κορίτσι που όχι μόνο γοήτευσε τον νεαρό Αλέξανδρο και την παντρεύτηκε αλλά και την μητέρα του που μεταξύ τους δημιουργήθηκε μια δυνατή χημεία.

Κάθε τόσο η Φιλιώ αφήνει τις φίλες της και τρέχει προς τη πεθερά της που την αποκαλεί χαϊδευτικά «μανούλα Ιουλία» και την ρωτά αν τηλεφώνησε ο Αλέξανδρος και πότε θα έρθει.

-Όχι κοριτσάκι μου, απαντούσε χαμογελαστά η Ιουλία που και αυτή είχε την έννοια του γιού της, αλλά δεν το έδειχνε.

-Σύντομα θα έχουμε νέα του, της έλεγε.

.....

Ενώ ο Αλέξανδρος αγωνίζεται να στήσει σε στέρεες βάσεις την νέα ναυτιλιακή του εταιρεία που φέρει το όνομα της αγαπημένης του, ((FILIO LINES) στην Αθήνα οι άνδρες που έχει επιστρατεύσει ο δικηγόρος του Αλέξανδρου, συνεχίζουν τις έρευνες για την ανακάλυψη ενός πρώην υπαλλήλου της τράπεζας του παππού του.

Το άτομο αυτό, ο τότε νεαρός Μανώλης ήταν ο πρώτος και μοναδικός έρωτας της μητέρας του Αλέξανδρου της Ιουλίας. Ο νεαρός υπάλληλος

της τράπεζας απολύθηκε αμέσως από την θέση του, μόλις τον είδε ο πατέρας της Ιουλίας να της μιλά και να της κρατά το χέρι.

Ο πατέρας της όχι μόνο έδωσε από την τράπεζα τον νεαρό υπάλληλο αλλά σύντομα πάντρεψε την κόρη του με τον Μιχαήλ Κωστόπουλο επειδή είχε λεφτά. Τον σύζυγό της η Ιουλία δεν αγάπησε ποτέ της, ούτε φυσικά και εκείνος την κοπελίτσα που του έδωσαν. Αυτός απέβλεπε μόνο στην περιουσία της.

Όταν ο Αλέξανδρος μαθαίνει από την Βασιλική την πονεμένη ιστορία της μητέρας του, δίνει εντολή στο δικηγόρικό του γραφείο να βρεθεί το άτομο αυτό όποιο και αν είναι το οικονομικό κόστος

.....

Δεν ήταν εύκολη δουλειά μια τέτοιου είδους έρευνα, από το γεγονός ότι οι υπάλληλοι στην τράπεζα ήταν νεότεροι και δεν εργάζονταν εκεί πριν 22 χρόνια. Άρα δεν γνώριζαν τίποτε για την περίπτωση του νεαρού τότε Μανώλη.

Όμως οι αμοιβές του δικηγόρικού γραφείου-με εντολή του Αλέξανδρου φυσικά-ήταν μεγάλες που όλοι όσοι είχαν επιστρατευθεί στην έρευνα

εργάζονταν με μεγάλο ζήλο.

Οι προσπάθειες τους όμως δεν είχαν καρποφορήσει στην αρχή και η ειδοποίηση του δικηγόρικού γραφείου-σε γραπτή επιστολή που τους απέστειλε- ήταν ότι αν σε 15 ημέρες δεν είχαν φέρει κανένα αποτέλεσμα, η υπηρεσία τους τερματίζεται και το γραφείο θα αποτεινόταν σε άλλη ομάδα.

Αυτό φυσικά τους ανησύχισε, διότι η αμοιβή ήταν πολλή μεγάλη για τα τότε δεδομένα. Πήραν μια μικρή προκαταβολή και η συμφωνία ήταν το κυρίως ποσό θα το έπαιρναν όταν θα εύρισκαν τελικά το άτομο αυτό. Διαφορετικά θα τερματίζονταν οι υπηρεσίες τους μόνο με την προκαταβολή.

Ένα άτομο από την ομάδα ήταν και ένας εικοσάχρονος φοιτητής της νομικής ο Απόστολος Λαδάς ένα φτωχόπαιδο από την επαρχία που δούλευε όπου τον καλούσαν για να εξοικονομήσει τα αναγκαία χρήματα για την διατροφή του και την ενοικίαση ενός δωματίου, στα σπίτια που ενοικιάζονταν δωμάτια για φοιτητές και εργένηδες.

Εκείνο το πρωινό ο νεαρός φοιτητής είχε μια δυσάρεστη ειδοποίηση από την σπιτονοικοκυρά του. Έπρεπε να αδειάσει το δωμάτιο διότι θα ερχόταν ο ανιψιός της από το χωριό για σπουδές.

Ο εικοσάχρονος φοιτητής πήρε το παλιό του ποδήλατο και άρχισε να τριγυρνά τις γειτονιές που ήξερε ότι υπήρχαν σπίτια που νοίκιαζαν δωμάτια.

Δεν ήξερε ότι εκείνο το πρωινό θα ήταν η τύχη του μέρα και θα άλλαζαν τα πάντα στην ζωή του προς το καλύτερο.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)

ΚΑΘΕ ΤΡΙΤΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
Εφημερίδα
Ο ΚΟΣΜΟΣ
Τώρα και στο facebook

